

[Udenrigsministeren]

en ny maksimal stigningssats for de ikke-obligatoriske udgifter. Der var således ikke behov for, at et land, som ikke ønskede at forhøje den maksimale stigningssats, gjorde brug af vetoretten for at opnå dette.

Til *udenrigsministeren* (22/12 78) af:

Bjørn Poulsen (SF):

»Hvad agter regeringen at gøre for at sikre, at EF-Parlamentet ikke igen overskrider sine traktatmæssige beføjelser?«

(Spm. nr. 401).

Begrundelse.

Der foregår i øjeblikket en livlig diskussion i EF-landene om det nye EF-Parlaments beføjelser. Vesttyskeren Willy Brandt og luxembourgeren Gaston Thorn har f. eks. ment, at Parlamentet burde have mere magt på medlemslandenes bekostning.

Nu har allerede det gamle EF-Parlament i forbindelse med sagen om 1979-budgettet overskredet sine traktatmæssige beføjelser og tiltaget sig rettigheder i forhold til regeringerne i Ministerrådet. Hvad der kan lykkes for det gamle Parlament, vil naturligvis langt lettere kunne lykkes for det nye, direkte valgte.

Det er derfor vigtigt, at regeringen redegør for sine tanker om, hvordan noget sådant kan undgås i fremtiden.

Besvarelse (10/1 79):

Udenrigsministeren (Christophersen):

Som det fremgår af besvarelsen på spørgsmål nr. 398 og 399 er spørgsmålet om EFs budget for 1979 fortsat genstand for drøftelser i EFs Råd med henblik på at sikre, at traktaternes regler om budgettet vil blive overholdt for så vidt angår det kommende års budget.

Det er en selvfølge, at den danske regering under drøftelserne i EF vil give udtryk for, at den tillægger det afgørende betydning, at Europa-Parlamentet handler i fuld overensstemmelse med traktaternes regler.

Til *arbejdsministeren* (22/12 78) af:

Tove Jørgensen (DKP):

»Har ministeren sikret sig, at de, der går på efterløn fra 1. januar 1979, kan få udbe-

talt ydelser i perioden mellem 1. januar og indtil første udbetaling?«

(Spm. nr. 402).

Begrundelse.

Flere tusinde langtidsledige, der er fyldt 60 år, vil til 1. januar 1979 falde for 26 ugers reglen ifølge lov om arbejdsløshedsdagpenge. De er derfor nødsaget til at søge efterløn, hvis de ikke skal være henvist til bistandskontoret. Imidlertid udbetales den første efterløn først i slutningen af januar med tilbagevirkende kraft. Da de ikke kan modtage arbejdsløshedsdagpenge i samme periode, har de intet at leve af, indtil den første udbetaling forfalder.

Besvarelse (12/1 79):

Arbejdsministeren (Auken):

Lovforslaget om efterlønssordningen indeholdt en bestemmelse om, at efterløn skulle udbetales bagud for 4 eller 5 uger, således at hver udbetalingsperiode slutter næstsidste søndag i en måned. Andre regler kan imidlertid fastsættes i kassens vedtægt. Denne regel gav ikke anledning til diskussion under lovforslagets behandling og indgik uændret i den vedtagne lov.

Så vidt det er arbejdsministeriet bekendt, har ingen kasser valgt en anden udbetalingsform end den, der er angivet i loven, fordi den månedsvise udbetaling anses for at være en fordel både administrativt for kasserne og for medlemmerne. Det understreges, at hjemmelen til at fravige den almindelige månedsvise udbetaling bagud ikke giver mulighed for forskudsvis udbetaling.

Denne ordning medfører, at der kan opstå et likviditetsproblem navnlig for medlemmer, der går over til efterløn i en kasse, der har ugevis udbetaling af dagpenge. Dette følger som nævnt af den vedtagne ordning, og det er ikke muligt over arbejdsløshedsloven at dække perioden mellem sidste udbetaling af dagpenge og første udbetaling af efterløn. Medlemmer, der måtte komme i økonomiske vanskeligheder i denne periode, må derfor rette henvendelse til kommunens socialforvaltning.

Til *statsministeren* (22/12 78) af:

Dohrmann (FP):